

Budapest, 1910. február 27. – Budapest, 1971. november 10.

Édesapja kereskedelmi alkalmazott volt. A család állandó anyagi nehézségei miatt nem tanulhatott, csupán négy polgárit végzett. 1945 után magántanulóként befejezte a gimnázium hatodik osztályát. Eredeti szakmája varrónő. Egy jó nevű belvárosi szalonban dolgozott varrolányként, így tizenhét éves korától egyedül tartotta el öttagú családját, s közben öccsét is taníttatta. 1931-től részt vett a Természetbarátok Turistaegyesülete munkájában; 1933 és 1937 között a Szalmás-kórusban énekelt. 1934-ben a szabók szakszervezetének a tagja lett. 1937-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1940-től a VIII. kerületi szervezet nőtitkára. Egyetemes és magyar történelmi szemináriumokat vezetett. 1943-ban kapcsolatba került a Béképárttal, anyagilag segítette az illegalitásban élőket. A német megszállás alatt maga is bujkálni kényszerült; egy hamis mentesítő iratokat gyártó nyomdában dolgozott. 1945-ben bekerült a VIII. kerületi nemzeti bizottságba, és a főváros ideiglenes törvényhatósági bizottságába. Június 24-én a Dunántúlról delegálták az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. november 4-én a Baranya és Tolna megyei választókerületben pótképviselő lett; 1946. november 28-án behívták a Nemzetgyűlésbe. A Szociáldemokrata Párt budapesti és józsefvárosi szervezete végrehajtó bizottsági tagja, 1946-tól a központi nőtitkárság vezetője. 1945-ben a Nőkért, 1946–1947-ben a Nőmunkás című lapok felelős szerkesztője. 1947. augusztus 31-én a pártközpont egyik titkáraként az országos listáról kapott mandátumot. 1948. márciustól az SZDP utolsó országos vezetőségének a tagja. Ugyancsak 1948-ban lett a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége elnökségi tagja, később helyettes főtitkára. 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront országos listájáról újra parlamenti képviselő.

1948. júniusban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába, és beválasztották a budapesti pártbizottságba. 1949-ben elvégezte az egyéves pártfőiskolát, ezután 1956-ig a Népszava levelezési rovatának a vezetője. 1950-től a fővárosi tanács tagja. 1953-tól ülnök volt a Fővárosi Bíróságon. 1957 áprilisától rövid ideig a kormány Tájékoztatási Hivatalában dolgozott, majd szeptembertől haláláig a Magyar Nemzet munkatársa.